

2012 m.
Kovos 4 d.
Nr.3 (34)

VERSMĖ

Ariogalos parapijos laikraštis
Išeina mėnesio pirmą sekmadienį
Kaina 1 Lt.

MIELOS MOTERYS – SU TARPTAUTINE MOTERS DIENA

SVEIKINAME KAZIMIERUS IR KAZYTES SU VARDU DIENA

Redakcija

ŠV. JUOZAPAS – ŠEIMOS TĖVO PAVYZDYS

Kun. Gintautas Jankauskas
Ariogalos parapijos klebonas

Juozapas yra Marijos sužadėtinis, šventosios šeimos galva. Dovydo giminės palikuonis buvo karališkos kilmės, bet šis kilmingumas buvo tik žodinis, nes gyvenimui jis turėjo užsidirbti pats ir buvo paprastas kaimo amatininkas. Jis gamino įvairius medinius gaminius: paprastus baldus bei įvairius kasdieniniuose darbuose tautos, kuri daugiausia vertėsi žemdirbyste bei gyvulininkyste, naudojamus daiktus.

Vienintelis tikras šaltinis apie Juozapo gyvenimą yra Evangelijos. Juozapas buvo Marijos sužadėtinis, ir kai ji tapo nėščia, viešai jos neišsižadėjo, saugodamas nuo negailestingo žmonių pasmerkimo. Juozapas mokėjo klausytis, todėl kai sapne jam pasirodė angelas ir pranešė: „Juozapai, Dovydo sūnau, nebijok parsivesti į namus savo žmonos Marijos, nes jos vaisius yra iš Šventosios Dvasios“ (Mt 1,20), – jam pakluso; dar sykį jis pakluso angelui, liepiančiam kuo greičiau bėgti į Egiptą, pakluso ir tada, kai šis liepė jiems grįžti (Mt 2,13-14.19-21).

Todėl Juozapas yra be galo artimas Bažnyčiai. Juk Bažnyčia yra mistinis Kristaus Kūnas ir Šventosios Dvasios buveinė. Juozapas, dar prieš atsirandant Dievo tautai, globojo Jėzų kūdikystės, vaikystės ir ankstyvosios jaunystės metais. Todėl Juozapas yra gerbiamas ir prisimenamas kaip Bažnyčios globėjas. Dar ir šiandien skamba maldos žodžiai: „Į tave, palaimintasis Juozapai, kreipiamės vargų spaudžiami... Rūpestingasis šventosios Šeimos Sarge, saugok Jėzaus Kristaus žmones...“.

Juozapas yra šeimos tėvų globėjas. Juozapas yra visų dirbančiųjų globėjas, ypač tų, kurie apdoroja medieną – stalių, dailidžių; jis globoja benamius, nes pats yra ieškojęs prieglobsčio. Yra globėjas keliautojų, nes bėgo į Egiptą. Jo prašoma lengvos mirties ir nuginti mirties baime, benamiai jo meldžia stogo virš galvos, o tremtiniai – padėti grįžti į tėvynę. Kadangi Juozapas buvo Jėzaus globėjas, jis vaizduojamas su Kūdikėliu Jėzumi.

Tarp jo dorybių yra tikėjimas, tyla, paklusnumas, pasirengimas priimti Dievo planus net ir tada, kai jie jam atrodo labiau nei bet kada slėpiningi ir nesuvokiami bei keliantys nerimą ir susirūpinimą.

Jo kultas Bažnyčios gyvenime ėmė plisti po IX amžiaus. XI ir XII amžiuose jis suklestėjo pranciškonų mokyklose. 1870 m. popiežius Pijus IX jį paskelbė Bažnyčios globėju ir paskyrė jo šventę, kuri yra privaloma kovo 19-ąją. Popiežius Leonas XIII pateikė jį kaip šeimos tėvo pavyzdį. Popiežius Benediktas XV jo globai pavedė darbininkus, o popiežius Pijus XI pasiūlė jį socialinio teisingumo pavyzdžiu. Popiežius Pijus XII 1955 m. liturginiuose metuose įvedė naują „šv. Juozapo Darbininko“ šventę gegužės 1 dieną.

SKRAJŪNAI, SŪNELIAI LIETUVOS

Janina Santockienė (Klimaitė)

Laimingas ant laurų, mintimis apsipynęs,
Pasiruošęs skristi į plačias erdves...
Tu gi čia reikalingas mielojoj tėvynėj.
Tuos beribiuos toliuos nerasi savęs.

Čia gi tu užgimęs, čia ir subrandintas,
Mielas gimtas kraštas bei visi savi,
Rimtai apmąstyki ar verta skraidyti,
Ar verta ieškoti laimės, kai ją čia turi.

Nepalik merginą mielą, gražią, tyrą,
Dubysos ošimą, nardančias žuvis.
Ten nebus šventyklos, neskambės vargonai,
Paskęsi varguose – bus kalti visi.

Ei, sūnau, paklausk, palaukėj gegutė kukuoja,
Pranašauja tavo būsimus vargus.
Širdimi pajutęs, kruopščiai apmąstyki
Nepalik gimtinės, liūdinčius tėvus.

Atlikai tarnybą-kareivių buvojai,
Ištiesė tau ranką Lietuvos draugai.
Neištars ten niekas paguodžiančio žodžio.
Prisimink gimtinę tu pats ją palikai!

Nejaugi tu nori, kad kaulėliai liktų
Toliuose beribiuos, nežinai kas bus...
Sustok, apmąstyki, neužvėręs vartų.
Gi tu čia reikalingas – sūnau Lietuvos!

LIETUVA TAI ROJAUS KAMPĖLIS. ŠITO PANEIGTI NIEKAS NEGALI

Augustinas Simanavičius

Maironio apdainuota Dubysa į pietus vingiuoja ir ties Ariogala nusitęsusi tarytum sustoja, o vėjo sukeltos bangelės, skuba į Nemuną seną. Vienišas gandras ant stogo kalena kviečia savo draugę į lizdą, o sraunus upeliūkštis, lyg padykęs berniūkštis į Dubysą akmenėlių ridena.

O kokia grožybė, kai ievos gegužę sužydi, kažkur pasislėpus gegutė kukuoja, metelius mūsų skaičiuoja. Toks grožis būna tik Dubysos kalnuose.

Ir ačiū dievuliui, kad tokį gražų slėnį mes turim, čia šokam, dainuojam, tremtiniai kasmet susitikt suvažiuoja. Žemaičių plentas čia kerta Dubysą, iš kranto netoliese trykšta šaltinis, praeivio sielą ir kūną gaivina, visų laimė, kad Premjeras nežino, kasos aparatą įtaisytų ir už gurkšnį po litą mokėtume.

Virš mūsų miestelio ir dangus prašviesėjo, kai rajoną valdyti pradėjo nauja valdžia. O kokią nuostabią seniūnę mes turim. Ją mylim, Renata vadinam, visas bėdas mūsų ji žino, senjorus dainuoti mokina, dar esam truputį prikimę. Kai pavasario dvelksmas mūsų širdis užlies, uždainuosime, kad ir Vilnius mums pavydės, o jei tau liūdna, sunku, atei, prisijunk uždainuosim kartu.

KAS YRA LAISVĖ IR KAM JI REIKALINGA?

*Parengė Rita pagal „Jaunimo katekizmą“
(atsakymai į klausimus)*

Choristė Ieva Blinsrubytė - choras „Po angelo sparnu“ giesmėje „Angel“ akcentuoja „... po angelo sparnu tilps visi“. Tačiau šiuos prasmingus išminties žodžius kasdienybėje ne visi teisingai suprantame. Ypač jauno amžiaus žmonės. Pasvarstykime kartu.

Laisvė yra Dievo dovanota galia veikti visiškai savarankiškai. Dievas sukūrė mus laisvus ir nori, kad, būdami laisvi, nuoširdžiai pasirinktume gėrį. Juo daugiau darome, tuo tampame laisvesni.

Ar laisvė pasirinkti reiškia laisvę pasirinkti blogį?

Blogis nesuteikia laisvės, bet artina tik gėrį, jis pririša žmogų prie kokios nors menkystės ir pagaliau visiškai sunaikina jo laisvę. Toks atvejis yra *narkomanija* (ar *alkoholizmas*). Žmogus parduoda savo laisvę už tai, kas jam atrodo gera. O iš ties jis tampa vergu. Žmogus laisviausias tuomet, kai visada gali pasirinkti gėrį, kai jokia prievarta, joks įprotis netrukdo pasirinkti ir daryti tai, kas teisinga ir gera. Sprendimas pasirinkti gėrį visada yra sprendimas keliauti Dievo link.

Ar žmogus atsakingas už viską, ką jis daro?

Niekas negali būti patrauktas atsakomybėn, jei jis buvo priverstas, ar veikė iš baimės, nežinojimo, paveiktas narkotikų ar kitų blogų įpročių. Kuo daugiau žmogus žino apie gėrį ir padaro gerų darbų, tuo mažiau jis vergauja nuodėmei.

Ar galima daryti blogį dėl grėio?

Ne. N i e k a d a negalima daryti b l o g i o ar su juo susitaikyti tikintis, kad iš to atsiras gėris.

Kartais nieko kita nelieka, tik susitaikyti su mažesniu blogiu, kad būtų išvengta didesnio. T i k s l a s n e p a t e i s i n a p r i e m o n i ū. Neteisinga palikti namus, kad stabilizuotum savo santuoką. Taip pat neteisinga panaudoti embrionus kamieninėms ląstelėms tirti, net jei tie tyrimai lemtų nepaprastą medicinos laimėjimą. Yra klaidinga išprievartavimo aukai „padėti“ atsisakyti vaiko. O kiek gyvenime tokių „pavyzdžių“ matome – ir baisiausia yra tai, kad net ir aukos ar žagintojo tėvai tuo dangsto, atseit „savo gerą vardą (nemato tame blogio)! Argi tai yra m o r a l u visokeriopais aspektais?

Patariu laikraščelio skaitytojams (jeigu gausite), perskaityti Felikso Jankausko „Kada prasideda laisvė“ Autorius įdomiai interpretuoja „Kur prasideda laisvė“ Kada? Su gamta yra lengva: „paleisk paukštį iš narvelio, žuvį – atgal į upokšnį. Žmogaus. O žmogaus – nežinau. Man atrodo, jis amžinai yra l a i s v a s. Visada kaip šuo, pririštas prie namų, tėvų, anūkų, pinigų ir šlovės. Ir tai dar ne viskas“.

„Amžinai laisvas, bet pririštas kaip šuo...“, – tyliai, mintyse kartoju. Autoriaus žodžius įdomiai paaiškina aktorė Doloresa Kazragytė: „Pabandysiu pabūti laisva. Esu įsitikinusi, kad ir

kokius gražius žodžius kalbėtume, niekas mūsų nepadarys laisvų. Nei Seimas, nei Prezidentė, nei politikai, nei užsieniai. Mes patys turime susikurti tą laisvę savo sieloje, dvasioje. Ir ta laisvė – toks paradoksas...Gali būti laisvas, nors, turi šimtus reikalų, išsipareigojimų.

Laisvė be atsakomybės nėra vestybė. Ypač tai skaudžiai jaučiame Lietuvos valstybės atžvilgiu: turime laisvę, bet dauguma ją išnaudojame (ir neatsakingai!) savo asmeninei, o ne valstybės, tautos, šeimos, ateičiai, jos gerbūviui ir teisėtai tiesiai įprasminti.

AR ILGAI GYVENS „VERSMĖ“?

Nuo redakcijos

Prieš keletą metų prie bažnyčios buvo išrinkta pastoracinė taryba, prie jos ir spaudos sekcija. Tačiau visa tai liko tik protokoluose, kurie nežinia kieno stalčiuose guli. Nei viena, nei kita nieko neveikia. Atsiradusi kelių žmonių grupelė, pasivadavusi save spaudos grupe, iki šiol leidžia laikraštuką. Per tą laikotarpį ši spaudos grupė gavo ne vieną priekaištą už laikraščelio turinį. Kas tuos priekaištus reiškė, paliekame spręsti jums, skaitytojai. Buvo prašyta surengti spaudos konferenciją, pabendrauti su laikraščelio skaitytojais, tačiau tai nebuvo padaryta. Nors laikraščelyje spausdinami keli telefono numeriai, tačiau skambučio nebuvo nei vieno. Peršasi išvada – ar reikalingas šis laikraščelis? Kiekvieną numerį išleidžiant, jis „užkemšamas“, kad tik būtų pilnas. Nors tai parapijos laikraštis, bet jis neatspindi nei parapijos gyvenimo, nei parapijiečių minčių. Negauta jokių pastabų, jokių pasiūlymų, jokių pamąstymų. Ir vėl ta pati išvada – tai kam jis reikalingas? Gal tik kažkam pasipuikavimui? O kam spręsti Jums.

Ta vadinama spaudos grupė jau net prieš metus ar anksčiau galvojo gal leidybą nutraukti. Bet vis dar buvo tikimasi kažko geresnio. Deja, geresnio nieko, tik laikraščelis darosi vis labiau „medinis“, bejausmis.

Šiandiena nesiimame prognozuoti, kada bus jo paskutinis numeris, bet viena drąsiai sakome, kad tas laikas labai labai arti.

Spaudos grupė nemato jokios išeities padėčiai pataisyti.

Dėkojame Jums, mieli skaitytojai, už tai, kad laikraščelį pasiimdavote, paskaitydavote, tik niekaip nesuprantame, kodėl Jūs kaip skaitytojai ir mes kaip leidėjai esame dvi atskiros salos, viena nuo kitos labai nutolusios.

Šitai rašydami, mes nežinome ką Jūs galvojate ir ką pagalvosite perskaitę šias mintis. Bet mes, kaip leidėjai, pasilieiname prie savo minčių ir darysime iš to išvadas.

Jūsų žiniai: kovo 4 d. - Šv. Kazimieras
kovo 8 d. - Tarptautinė Moters diena
kovo 11 d. - Lietuvos Nepriklausomybės atkūrimo diena
kovo 16 d. - Knygnešio diena
kovo 19 d. - Šv. Juozapas
kovo 20 d. - Pavasario lygiadienis

Laikraščelį leidžia: Spaudos grupė. Redaktorius: Antanas Kišonas,
tel.: 8 428 59144, 8 616 24376, 8 610 88383